

[Jens Møller.]

er jo et afgrænsningsspørgsmål, og det ser vi da gerne på i udvalget. Vi er ikke af den slags, der siger, at alt skal være helt nøjagtigt, som vi har skrevet det; det vigtigste er, at vi kommer misbrugene til livs.

Fru Mette Madsen sagde f. eks., at man i visse tilfælde ville blive tvunget til at efterlade sin arv til stedbarnet. Nej, det er ikke rigtigt. For det første kan der kun være tale om de tilfælde, hvor arven ellers ville gå til staten — er der livsarvinger, kommer der jo ingen problemer ind i det — og for det andet vil enhver jo ved et testamente kunne hindre, at pengene går til stedbarnet; ja, man vil endda kunne testamentere til staten, hvis der skulle være nogen, der kunne finde på det.

Justitsministeren (Orla Møller):

Efter den sidste i formen noget stærke tale følger jeg det nødvendigt at komme med et par argumenter imod det, hr. Jens Møller for et øjeblik siden sagde. Der bliver sagt, at det drejer sig om et elementært beskyttelseskrav over for de svage. Det er ikke nok bare den ene gang efter den anden at forsøge at begrunde sin sag med at sige, at det sker af hensyn til de svage; det fordrer, at man kommer med dokumentation af, at der er svage, der er blevet skadet. Derfor er jeg nødt til at bede om dokumentation for rigtigheden af hr. Jens Møllers ord: praksis viser. Der er nemlig ikke her tale om en ganske enkel forglemmelse i forbindelse med arvelovens udformning, tværtimod viser § 71 ganske tydeligt, at man har villet tage de fornødne menneskelige hensyn. Må jeg sige det, så det ikke kan misforstås: på dette punkt bliver hr. Jens Møller og jeg i hvert fald aldrig uenige, for det er det, der skal ske, og det er også det, der sker.

Jeg er naturligvis indstillet på at lægge dokumentation på bordet under udvalgsarbejdet, men jeg har lyst til at gøre opmærksom på, at det ikke er så forfærdelig længe siden, at folketingets ombudsmand har afgjort en sag på dette område. Det fremgik med al tydelighed, at alle argumenter for og imod var blevet afvejet, og at ombudsmanden kunne give ministeriet ret i dets afgørelse af sagen.

Jeg tror, det er helt forkert at sige, at det er fiskale hensyn, der gør sig gældende. Det fremgår klart af forarbejderne til arveloven, at man har ønsket, at netop dette punkt skulle afgøres af justitsministeriet, for ikke at få et fiskalt

hensyn ind i billedet. Jeg tror også godt, jeg tør sige, at det bliver overordentlig vanskeligt, for ikke at sige totalt umuligt, at bevise, at justitsministeriets praksis i noget tilfælde udviser, at man har taget fiskale hensyn. Men der er jo i overvejselsen af disse sager så mange personlige forhold at tage hensyn til, at det siger sig selv, at man af og til render ind i vanskeligheder også for dem, som ikke fik det ud af det, som de ønskede.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at det eksempel, fru Mette Madsen gav, efter min mening klart og tydeligt viste rigtigheden af hr. Mølgaards ord: indfører man en automatik, skaber man bare en lang række andre uretfærdigheder og urimeligheder. Derfor fordrer dette forslag i hvert fald en meget grundig teknisk gennemgang, og jeg er glad for, at adskillige af ordførerne her i dag netop ønskede en sådan. Det er vi parate til.

Mette Madsen (V):

Kun lige en replik i anledning af hr. Jens Møllers bemærkning til mig om at man jo altid kunne skrive testamente. Det ved jeg godt, jeg har selv stedbørn, og jeg har selv skrevet testamente. Men jeg sagde også, hr. Jens Møller, at et manglende testamente meget vel kunne være udtryk for, at man ikke havde ønsket, at stedbørnene skulle have noget; man har måske bare ønsket at spare pengene til at oprette testamentet.

Endvidere sagde hr. Jens Møller: vi går altid ind for at beskytte de svage. Ja men kan den svage ikke meget vel være en gammel stedmoder over for nogle meget stærke stedbørn, der presser på for at få de penge, der er?

Endelig vil jeg lige stille et spørgsmål, som nok smuttede for os i første omgang. Hvis man nu fastsætter, at stedbørn skal være arveberettigede, vil man så også drage den parallel til § 2 i arveloven, at ligesom tilfældet er mellem forældre og ægtebørn, skal stedmoderen også være arveberettiget, hvis et stedbarn dør uden at efterlade sig anden familie?

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til rets-